

Stikkelsbær

Ribes uva-crispa

Stikkelsbær er en meget brugt havebusk. Den stammer fra Kaukasus og nåede først til landet sent. I 1800 tallet var den allerede udbredt i landbohaver. Den findes nu og da forvildet i skovbryn, krat og hegn på mineralrig muldbund.

Det er en bred løvfældende busk med tornede grene. Knopperne sidder spredt og er grå som grenenes bark.

Bladene er glatte og grønne. Blomsterne sidder tre og tre i bladhjørnerne. De er hvidgrønne og har store bægerblade.

Rodnettet ligger højt i jorden og kan let beskadiges af al for nidkær lugning.

Frugterne er grønne, røde eller gule, de tørre bægerblade bliver siddende mens frugten svulmer op.

Stikkelsbær anvendes i bagværk, desserter og syltning.

Til gele anvendes de umodne bær, der lettest gelerer.

Stikkelsbær er lette at høste, men fjernelse af de indtørrede bægerblade ofte koster en del arbejde. Det tilrådes, at fryse de hele tørre bær, og slå de tørre bægerblade af ved at ryste de frosne bær blandt hinanden.

Stikkelsbær er i slægt med ribs og solbær, dens latinske navn er 'ribs med sprøde druer'. Den sætter dog ikke klaser, som sine slægtninge.

Busken kan opformeres ved at lade enkelte grene med jordkontakt danne nye rødder. Noget tilsvarende gør sig gældende for solbær og ribs.